

Lezingen: Numeri 6, 22-27; Galaten 4, 4-7; Lucas 2, 16-21

Liederen: GvL 556 Wij komen tezamen;

493 Maria die zoude naar Bethlehem gaan.

508 Nu zijt welkome;

520 Te Bethlehem geboren

INLEIDING

We eindig(d)en een voor heel de mensengemeenschap bewogen jaar 2020; een jaar dat bepaald werd door het coronavirus en tenslotte ook nog varianten. De pandemie maakte een einde aan onze manier van leven zoals we die de jaren na de bevrijding van 1945 hadden opgebouwd en die almaar welvarender was geworden voor verreweg de meesten in ons land. Het zal een jaar zijn dat ons lang zal heugen en dat –wat de pandemie, de gevolgen ervan en de bestrijding over de grens van 2020 naar 2021 voorsnog voortzetting vindt. Gelukkig kunnen we de overgang van oud- naar nieuwjaar maken met het vooruitzicht, dat er vaccins zijn ontwikkeld, die ons naar verwachting in staat stellen het virus de juiste weerstand te bieden. Laten we leren van wat ons overkomen is en hopen op een goede toekomst. Bij alles wat ons overkomt moge ons geloof ons tot steun zijn. We vier(d)en met Kerstmis en in de kersttijd Gods menswording in Jezus Christus. Daarmee kregen we de mogelijkheid in geloof zelf ook kinderen van God te worden. Vandaag vieren we Maria, moeder van God. Moge zij ons bijstaan opdat God steeds meer mens wordt ook in ons.

OVERWEGING

Het jaar 2020 zullen we niet gemakkelijk vergeten. Het was wel een heel bijzonder jaar, sterk bepaald door de coronapandemie en de beperkingen, die daar het gevolg van waren. Di kennen we allemaal en er is genoeg over gepraat en geschreven. De stemming varieerde van gelaten acceptatie tot de vraag is dit allemaal wel nodig tot verzet en opstandig gedrag.

De vraag is of en wat we van zulk een pandemie met zijn vele beperkingen van ons tot nog toe normale leven ook iets kunnen leren. Hebben we de ervaring van kwetsbaarheid en afhankelijkheid kunnen toelaten? We moesten. Er was handhaving, er waren boetesancties, maar hebben we ook kunnen accepteren, dat niet alles 'maakbaar' is. Dat we onderworpen kunnen zijn aan voorwaarden, die we niet in de hand hebben. Limburgers zijn vanuit hun geschiedenis wat gewend en zeggen graag; 't is wie 't is? Dat gezegde kan naast een zekere gelatenheid ook wijsheid laten zien van acceptatie van wat ons overkomt. Daarna komt de vraag 'hoe we ermee omgaan' en 'wat we eraan kunnen doen. Mensen zijn creatief, Er zijn heel wat creatieve manieren van omgaan tevoorschijn gekomen op het gebied van elkaar nabij zijn, elkaar helpen, ondersteunen en troosten. Zorgverleners hebben enorme inzet getoond.

Misschien dat we, bij onze vraag hoe om te gaan met wat ons overkomt, ook te rade kunnen gaan bij verhalen, die tot onze geloofstraditie behoren. Bijvoorbeeld: Vandaag vieren we 'Maria, moeder van God'. Maria moeder van een Zoon die in Godsnaam onder ons geboren is om ons menselijk levenslot met ons te delen; van geboorte tot dood en van alles watt daar tussen ligt. Deze gedachtenis verhaalt van een ongehoord staaltje van Gods betrokkenheid en Gods liefde voor ons, zijn schepselen. De verre, onaantastbare God is ons niet alleen nabij gekomen, maar heeft de voorwaarden waaronder wij bestaan met ons gedeeld. De H. Paulus schrijft in zijn brief aan de christenen van Filippi (in Macedonië). 'Hij, die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid aan God niet vast maar deed er afstand van. Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens'. Hij nam zijn levenslot op zich t/m zijn dood aan het kruis. (Filippenzen hst 2). Als we Maria vieren als moeder van God dan laat ons dat opnieuw zien hoe 'menselijk', hoe nabij onze God is; en bovendien hoe Maria aan die 'menselijke' geboorte van God heeft meegewerkt. Ook hierover schijft de H. Paulus, nu in zijn brief aan de christenen van Galatië (in het huidige Turkije): 'Toen de tijd gekomen was zond God zijn Zoon, geboren uit een vrouw en onderworpen aan de Wet (zoals die met al zijn aanslijsels toen gold AR) om ons ervan vrij te kopen, *opdat we zijn kinderen zouden worden*'. We staan voor een ongelooflijk geheim van onbaatzuchtige liefde, bescheiden dienstbaarheid, zowel van Gods kant als de kant van Maria. Hier verhouden God en mens zich op een ideale manier.

De coronapandemie heeft velen aan het denken gezet, nu we onze kwetsbaarheid, afhankelijkheid beperktheid hebben

ervaren. Je zou kunnen zeggen, dat er een aanwijzing ligt opgesloten in de onbaatzuchtige liefde en bescheiden dienstbaarheid waarmee God in Jezus, Maria en Jozef er waren en zijn voor ons in het kerstgebeuren. Zo kunnen wij vanuit de ervaring van wat ons overkomt in de pandemie in onbaatzuchtige en bescheiden dienstbaarheid er voor elkaar proberen te zijn. Het feest van vandaag Maria moeder van God, wijst ons een weg, die heilzaam is voor onszelf en onze wereld. U allen wens ik van harte een gezegend, voorspoedig en langzamerhand coronavrij nieuwjaar. AR